

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: پروفیسور میشل شوسودوسکی
برگردان از: حمید محوی
۱۵ نومبر ۲۰۱۳

جنگ و گاز طبیعی : اشغالگری های اسرائیل و منابع غزه در بحیرة مدیترانه

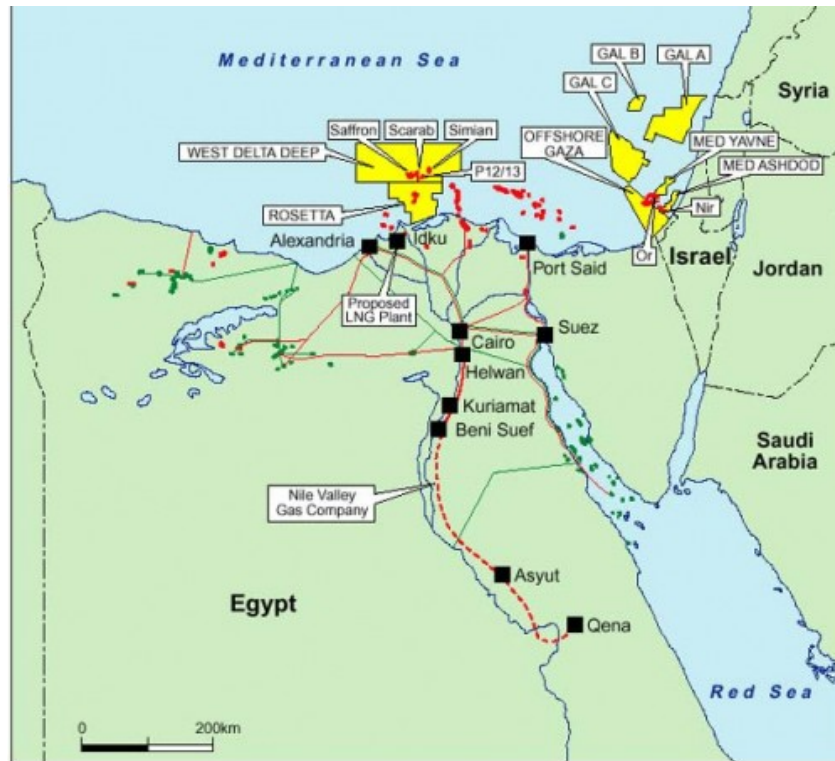
حمله نظامی به نوار غزه توسط نیروهای نظامی اسرائیل مستقیماً مرتبط است به تسلط و کنترل منابع ستراتیژیک گاز در بحیرة مدیترانه.

تهاجم نظامی در واقع جنگی بود برای کشور گشائی : سال ۲۰۰۲ در سواحل غزه منابع گاز وسیعی کشف کرده بودند. بر اساس توافقنامه ای که در ۱۹۹۹ به امضاء رسید، حاکمیت فلسطینی حق بهره برداری از منابع نفت و گاز را به مدت ۲۵ سال به «بریتیش گاز» (۱) و شریک آن در یونان «اتحادیه شرکت های بین المللی» (۲) که در مالکیت دو خانواده لبنانی الصباغ و کوری است، واگذار کرد.

این حقوق در مورد بهره برداری گاز در بحیرة مدیترانه ۶۰ درصد برای بریتیش گاز، ۳۰ درصد برای اتحادیه شرکت های بین المللی، و ۱۰ درصد برای صندوق سرمایه مالی فلسطین (به گزارش هآرتض، ۲۱ اکتوبر ۲۰۰۷).
توافقنامه بین قدرت فلسطینی و بریتیش گاز و اتحادیه شرکت های بین المللی شامل بهره برداری و ساخت لوله گاز بود (۳).

جواز بریتیش گاز تمام منطقه ساحلی غزه را در بر می گیرد که در نزدیکی چندین سامانه گازی اسرائیل واقع شده است. (به نقشه زیر مراجعه کنید). باید یادآوری کنیم که ۶۰ درصد ذخیره گاز در سواحل غزه و اسرائیل به فلسطین تعلق دارد.

بریتیش گاز طی سال ۲۰۰۰ دو چاه حفر کرد: غزه دریایی ۱ و غزه دریایی ۲. بر اساس پژوهش های بریتیش گاز ذخیره این منابع حدود هزار و چهار صد میلیارد فوت مکعب، یعنی تقریباً ۴ میلیارد دلار است. این ارقام توسط بریتیش گاز منتشر شده. ابعاد این ذخائر گاز فلسطینی می تواند خیلی بیشتر از ارقام اعلام شده باشد.

منابع گاز متعلق به کیست؟

حاکمیت بر منابع گازی غزه مسأله بسیار مهمی است. از دیدگاه قانونی این منابع به فلسطین تعلق دارد. مرگ یاسر عرفات، انتخاب دولت حماس و فروپاشی دولت فلسطین عملاً به اسرائیل اجازه داد که کنترل این منابع را در اختیار گیرد. بریتیش گاز با دولت تل آویو گفت و گو داشته است، ولی در مورد استخراج و بهره برداری از منابع گاز به دولت حماس مراجعه نشده است.

انتخاب آریل شارون به عنوان نخست ویزر در سال ۲۰۰۱ چرخش مهمی در وضعیت ایجاد کرد. در آن دوران، از سوی دادگاه عالی اسرائیل حاکمیت فلسطین بر این منابع گاز بی اعتبار اعلام شد. آریل شارون بی هیچ ابهامی اعلام کرد که «اسرائیل هرگز گاز فلسطینی را خریداری نخواهد کرد، و مدعی شد که این منابع به اسرائیل تعلق دارد. سال ۲۰۰۳، آریل شارون نخستین توافقنامه ای را و تو کرد که مبنی بر آن بریتیش گاز متعهد شده بود که از چاه های گاز اعماق بحیره مدیترانه، گاز طبیعی مورد نیاز اسرائیل را تأمین کند(۴). پیروزی انتخاباتی حماس طی سال ۲۰۰۶ موجب فروپاشی حاکمیت فلسطین شد، در نتیجه کرانه باختری رود اردن به رژیم محمود عباس واگذار شد.

سال ۲۰۰۶، بریتیش گاز «در حال بستن قرارداد برای حمل گاز به مصر بود» (تایمز، ۲۸ می ۲۰۰۷). بر اساس گزارشات، نخست وزیر بریتانیایی در آن دوران، تونی بلیر به حساب اسرائیل برای برهم زدن قرارداد با مصر مداخله کرد.

سال بعد، طی ماه می ۲۰۰۷، کابینه اسرائیل پیشنهاد نخست وزیر اهود اولمرت را «برای خرید گاز از حاکمیت فلسطین» پذیرفت. قرارداد پیشنهادی ۴ میلیارد دلار را در بر می گرفت و منافع پیشبینی شده تا ۲ میلیارد دلار تخمین زده شده بود که یک میلیارد دلار آن به صندوق فلسطینی ها ریخته می شد.

با این وجود، تل آویو به هیچ عنوان مایل نبود که درآمدها را با فلسطین تقسیم کند. هیأتی از نمایندگان اسرائیلی توسط کابینه اسرائیل تشکیل شد تا با منزوی ساختن دولت حماس و حاکمیت فلسطین با گروه بریتیش گاز به توافق برسند. «مقامات وزارت دفاع اسرائیل می خواستند که فلسطینی ها به شکل مالی و خدماتی پرداخت شوند، و پافشاری می کند که دولت حماس هیچ پولی دریافت نکند»

هدف این بود که قرارداد سال ۱۹۹۹ بین بریتیش گاز و حاکمیت فلسطین در دوران یاسر عرفات را از دور خارج کنند. بر اساس قراردادی که سال ۲۰۰۷ پیشنهاد شد، بریتیش گاز می بایستی گاز فلسطینی را از چاه های سواحل غزه از راه لوله گاز زیر دریایی به بندر اشکلون منتقل سازد و بر این اساس نظارت بر فروش گاز طبیعی را به اسرائیل واگذار کند.

این طرح با شکست روبه رو شد و گفت و گوها نیز به حالت تعلیق درآمد :

«می یر دگان رئیس موساد پیشنهاد کرد که به دلایل امنیتی انتقال درآمدها را به عهده بگیرد، زیرا ممکن است برای تأمین مالی تروریست ها به کار برده شود»

هدف اسرائیل اجتناب از انتقال درآمدها به فلسطینی ها بود. دسامبر ۲۰۰۷، گروه بریتیش گاز میز مذاکراتش را با اسرائیل متوقف کرد و طی جنوری ۲۰۰۸ دفتر خود را در اسرائیل بست.

طرح حمله تحت بررسی قرار گرفت

به گزارش منابع اسرائیلی طرح حمله به نوار غزه با نام «عملیات سرب سخت» طی جون ۲۰۰۸ به حرکت درآمد : «منابع وزارت دفاع اعلام کردند که شش ماه پیش، وزیر دفاع اهود بارک از نیروهای اسرائیلی خواسته است که خود را برای این عملیات آماده کنند، اگر چه اسرائیل با حماس مذاکراتش را برای آتش بس با حماس شروع کرده بود.» (هاآرتض، ۲۷ دسمبر ۲۰۰۸).

طی همین ماه، مقامات اسرائیلی با بریتیش گاز تماس گرفتند تا گفت و گوهای پر اهمیت مرتبط به خرید گاز طبیعی غزه را دوباره راه اندازی کنند :

«مدیران کل خزانه داری و وزیر زیربناهای ملی اسرائیل یاروم آریاو و هزی کوگلر با یک دیگر بریتیش گاز را از خواست اسرائیل مبنی بر از سرگیری مذاکرات مطلع ساختند. گزارشات حاکی از این امر است که بریتیش گاز هنوز رسماً به درخواست اسرائیل پاسخ نگفته است، ولی کارمندان شرکت احتمالاً ظرف چند هفته آینده برای مذاکره با مقامات رسمی به اسرائیل خواهند رفت.»

از دیدگاه زمانبندی، تصمیم برای تسریع مذاکرات با بریتیش گاز مصادف است با طرح حمله به غزه که از ماه جون آغاز شده است. این گونه به نظر می رسد که اسرائیل عجله داشت که توافقات با بریتیش گاز پیش از حمله ای انجام گیرد که طرح آن به مرحله تکوین یافته ای رسیده بود. علاوه بر این، مذاکرات توسط دولت اهود اولمرت هدایت می شد که به خوبی از طرح حمله آگاهی داشت. چنین موضوعی نشان می دهد که اسرائیل بر آن بود تا «در پسا جنگ» برای نوار غزه به توافق جدیدی در زمینه مرزی دست یابد.

در واقع، مذاکرات بین بریتیش گاز و مقامات اسرائیلی در ماه اکتوبر ۲۰۰۸ جریان یافته بود، یعنی ۲ تا ۳ ماه پیش از آغاز بمباران طی ۲۷ دسمبر.

نوامبر ۲۰۰۸، وزرای اسرائیلی امور مالی و زیربناهای ملی، شرکت برق اسرائیل را مأمور کردند که با بریتیش گاز در مورد خرید گاز طبیعی از منابع دریائی غزه مذاکره کند. (گلوب، ۱۳ نوامبر ۲۰۰۸).

یاروم آریاو، رئیس کل وزارت امور مالی، و هزی کوگلر رئیس کل وزارت زیربناهای ملی، اخیراً آموس لاسکر رئیس شرکت برق اسرائیل را از تصمیم دولت برای پیشرفت در مذاکرات مطلع ساخته اند که باید به طریق اولی ظرف همین سال بر اساس پیشنهادات تأیید شده آغاز شود. چند هفته پیش، شورای رسمی شرکت برق اسرائیل، به مدیریت موتی فریدمن اصل چهار چوب پیشنهادات را پذیرفت. مذاکرات با بریتیش گاز به محض این که شورای رسمی مجوز پیشنهاد را دریافت کند آغاز خواهد شد. (گلوب، ۱۳ نوامبر ۲۰۰۸).

غزه و جغرافیای انرژی

اشغال نظامی غزه به هدف انتقال حاکمیت بر ذخائر گازی به اسرائیل، با نقض حقوق بین الملل صورت گرفته است.

پس از اشغال منتظر چه واقعه ای خواهیم بود؟

خواست اسرائیل در رابطه با گاز طبیعی فلسطین چیست؟

آینده توافق جدیدی در رابطه با حدود مرزی وجود دارد، با استقرار قطعات نظامی اسرائیلی و یا حضور نیروهای حافظ صلح؟

آیا شاهد نظامی سازی تمام سواحل غزه خواهیم بود، یعنی منطقه ای که برای اسرائیل ارزش ستراتیژیک دارد؟

منابع گازی فلسطینی ها در مناطق بحیره ئی نوار غزه به شکل یکجانبه به تسخیر اسرائیل درخواهد آمد؟

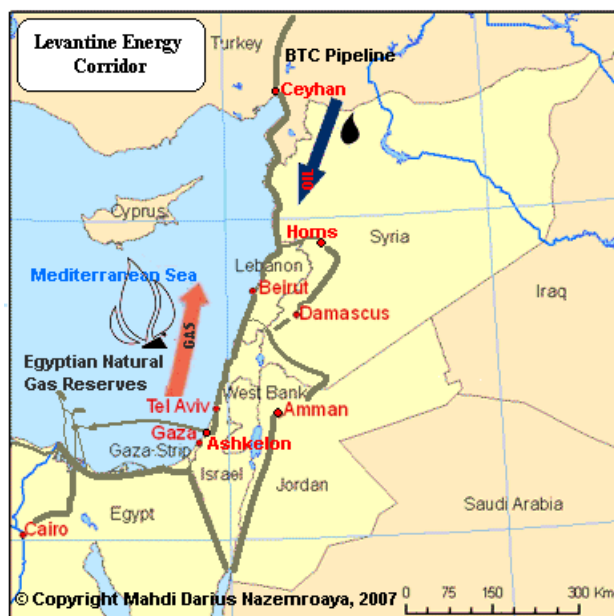
اگر چنین امری صورت بگیرد، منابع گازی غزه به مراکز اسرائیلی در بحیره مدیترانه ضمیمه خواهد شد.

این سامانه های مختلف در بحیره مدیترانه به دالان حمل انرژی اسرائیل پیوسته که در ادامه بندر الیات، بندر آبی پایانه لوله گاز در بحیره سرخ، به پایانه لوله گاز اشکلون، و به سوی حیفا در شمال واقع شده است. دالان احتمالاً به لوله گاز اسرائیل-و- ترکیه در بندر سیهان در ترکیه وصل خواهد شد که در حال حاضر در دست بررسی می باشد.

سیهان پایانه لوله گاز باکو-تفلیس- سیهان است. « برای لوله گاز باکو- تفلیس- سهند پیشبینی شده است که به لوله گاز اسرائیل در الیات-اشکلون وصل شود.»

Global Research, *The War on Lebanon and the Battle for Oil*, Voir Michel Chossudovsky)

.(23 juillet 2006

متن اصلی به زبان انگلیسی را در مقاله زیر بخوانید :

[War and Natural Gas : The Israeli Invasion and Gaza's Offshore Gas Fields](#)

میشل شوسودوسکی مدیر مرکز مطالعات درباره جهانی سازی و استاد اقتصاد در دانشگاه اوتاوا است. او نویسنده کتاب های متعددی از قبیل : جنگ و جهانی سازی، واقعیت پشت پرده ۱۱ سپتمبر، جهانی سازی فقر و نظم نوین جهانی و غیره (منتشر شده در ۱۱ زبان)، می باشد

پی نوشت :

- (^۱) [British Gas \(BG Group\)](#)
- (^۲) [Consolidated Contractors International Company](#) CCC
- (^۳) *Middle East Economic Digest* ۵, janvier 2001
- (^۴) *The Independent* ۱۹, août 2003

گاهنامه هنر و مبارزه

۱۳ نومبر ۲۰۱۳

مرکز مطالعات جهانی سازی، ۱۲ نومبر ۲۰۱۳ / ۱۲ جنوری ۲۰۰۹

منطقه : خاورمیانه و افریقای شمالی

مضمون : نفت، گاز، انرژی

تحلیل : فلسطین

<http://www.mondialisation.ca/la-guerre-et-le-gaz-naturel-l-invasion-isra-lienne-et-les-gisements-de-gaza-en-mer/11756>